

НІЧНЕ ЗАВДАННЯ

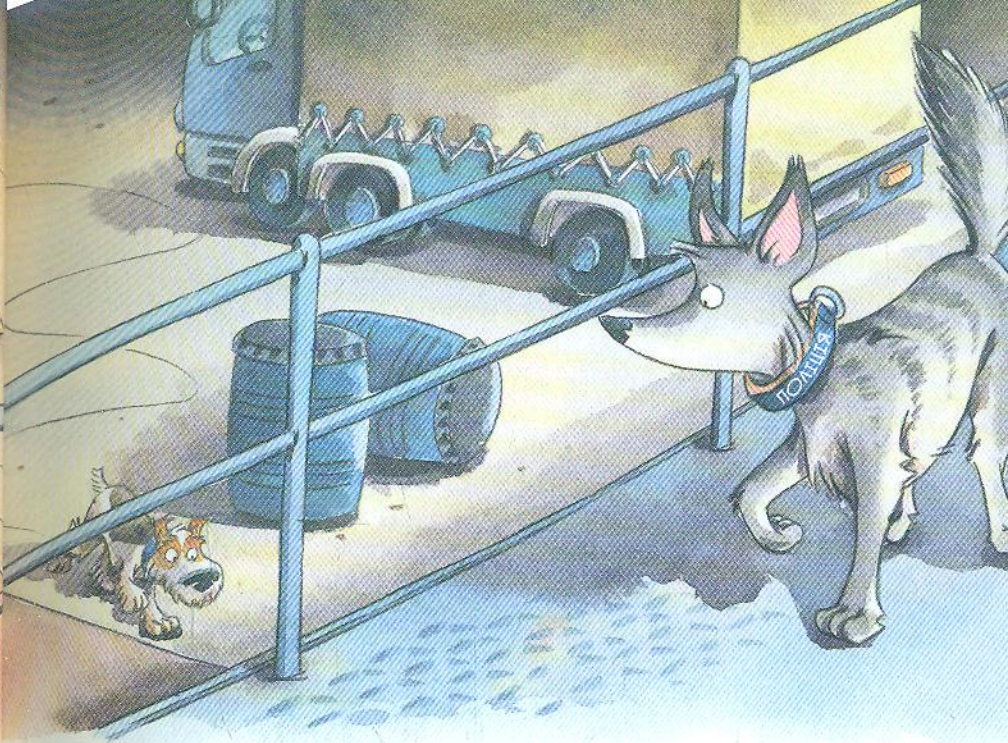
ЦИТЬ! Тихо! Мені треба зосередитися! Ми з Паулем на завданні. А вже майже північ! Проте злодії не сплять. Та й ми не змикаємо очей ані на мить. **У-У-УХ!** Як же тут темно! На щастя, я завжди можу довіритися чуйним вухам і суперносові! Ну і, звісно, Паулеві, своєму двоногому напарникові й найкращому друзяці. Він іде одразу за мною. Лулу та її напарник Алекс теж поблизу. Я їх не бачу, але добре чую носом. Стривайте! Мені не можна розпоршувати увагу! Особливо на божественний аромат Лулу! За жодних обставин, хоч як буде тяжко!

Р-Р-РАВ! У нас, поліцейних собак, важливе завдання: треба вийти на слід підозрюваного, який зачаївся десь неподалік. Він може ховатися будь-де. Ми не знаємо, що чекає попереду. Можливо, той тип навіть озброєний. Саме тому варто бути максимально уважними!

Перш ніж почати, Пауль дав мені понюхати хустинку того чоловіка.

Тому достеменно знаю, як він пахне, — і вже натрапив на його слід. Він веде кудись наперекіс в інший кінець залу. Якщо ніс мене не обманує, а він **НІКОМІ** не обманує, то втікач зовсім близько. Хтозна, можливо, він затаївся за найближчим рогом.

Треба скористатися моментом і загавкати на підозрюваного тоді, коли він зовсім того не чекатиме. Тобто — **ЗАРАЗ!**

Весь напружуюся, на-
че тятива лука, а тоді
ВЖУХ — лечу в атаку!
І справді, чоловігa там,
де я й думав! Сховався
за коробками. Почувши
мене, він вистрибує зі схо-
ванки, озирається і вже
за мить мчить до виходу.

— Авжеж, він хоче втекти! Проте про-
ти мене в нього нема ні найменшого
шансу! ГАР-Р-Р! Три довгі стрибки —
і я його наздогнав.

А там і Пауль підбігає, вигукуючи:
— Руки вгору!

Відточеним рухом мій напарник розвертає чоловіка й притискає до стіни. Не встигає той сіпнутися, а в нього на руках уже клацають наручники. Одразу ж спалахує світло.

Зал сяє. Лунають оплески.

На якусь мить вони збивають мене з пантелику. Пауль і чолов'яга, на якого той надів кайданки, чомусь шкіряться один до одного.

ЗАРАХОВАНО!

Тренерка, яка весь цей час трималася позаду, дає мені смаколик. Пауль шкрябає мені шию.

— Гарна робота, Перцю! Іспит склав на відмінно!

Трусся носом об коліно Пауля й обережно скошую погляд на Лулу.

Цікаво, чи вона чула, як мене хвалять? Було б круто! По правді, я зовсім забув, що це лише тренування. Зрештою, чому це я кажу «МИШЕ» тренування? Ми, чотирилапі поліціанти, повинні викладатися на повну за будь-яких обставин. Як і двоногі. Бай-дуже, чи це навчання, чи ні. Зрештою, наступне завдання точно не забариться...

